

ข่าวสาร

ความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ

Newsletter on Chemical Safety

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2

กรกฎาคม 2544

สาระสำคัญของพิธีสารมอนทรีออล

หน่วยอนุรักษ์โอโซน สำนักควบคุมวัตถุอันตราย
กรมโรงงานอุตสาหกรรม

พีธีสารมอนทรีออลเป็นพิธีสารภายใต้อนุสัญญาเวียนนา เป็นเรื่องการกำหนดภาระและหน้าที่ให้ประเทศสมาชิก ดำเนินการลดและเลิกการผลิต และการใช้สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซนตามระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อป้องกัน และฟื้นฟูชั้นบรรยากาศโอโซน ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน ต่อพิธีสารนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532

สาระสำคัญของพิธีสาร มีดังนี้

1. การกำหนดบัญชีรายชื่อสารควบคุม (Control Substances) แบ่งเป็น

1.1 Annex A มีสารควบคุมอยู่ 8 ตัว ได้แก่

- Group I สาร CFCs จำนวน 5 ตัว คือ CFC-11, CFC-12, CFC-113, CFC-114 และ CFC-115 เป็นกลุ่มสารที่มีศักยภาพในการทำลายโอโซนสูงมาก และมีการนำมาใช้ในอุตสาหกรรมกันอย่างแพร่หลาย

- Group II สาร Halons ซึ่งใช้เป็นสารดับเพลิง มีจำนวน 3 ตัว คือ Halon 1211, Halon 1301 และ Halon 2402

1.2 Annex B มีสารที่ควบคุมอยู่ 3 กลุ่ม คือ

- Group I สาร CFCs อื่นๆ ที่มีการใช้ในภาคอุตสาหกรรมนอกเหนือจากสารในกลุ่ม 1 ของ Annex A

- Group II สารคาร์บอนเตตระคลอไรด์ (Carbontetrachloride)

- Group III สารเมธิลคลอโรฟอร์ม (1,1,1-ไตรคลอโรอีเทน)

1.3 Annex C มีสารที่ควบคุมอยู่ 3 กลุ่ม คือ

- Group I เป็นสารกลุ่ม HCFCs จำนวน 40 ตัว สังเคราะห์ขึ้นมาเพื่อใช้ทดแทนสารใน Annex A

- Group II เป็นสารกลุ่ม HBFCs จำนวน 34 ตัว

- Group III สารโบรมอคลอโรมีเทน (Bromochloromethane)

1.4 Annex D เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้สาร CFCs ใน Annex A เช่น เครื่องปรับอากาศในรถยนต์ ตู้เย็น ตู้แช่ ฉนวนกันความร้อน เครื่องดับเพลิงแบบหิ้ว เป็นต้น

1.5 Annex E Group I ได้แก่ สารเมธิลโบรมاید (Methyl Bromide)

2. กำหนดระยะเวลาการลดและการเลิกใช้สารทำลายโอโซนของประเทศพัฒนาแล้ว และของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย ให้เป็นไปตามตารางที่ 1 และ 2

3. การควบคุมด้านการค้า

3.1 ให้ภาคีห้ามการนำเข้าและส่งออกสารควบคุมตามที่กำหนดกับประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี

การห้ามนำเข้านี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1990 เป็นต้นไป สำหรับสารควบคุมใน Annex A และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้การห้ามนำเข้าสารควบคุมใน Annex B, C และ E ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มิถุนายนของวรรคดังกล่าว

สาระในฉบับ

สาระสำคัญของพิธีสารมอนทรีออล	1
วัตถุที่ตกจากท้องฟ้า	3
IFCS PRIORITIES FOR ACTION BEYOND 2000	4

ตารางที่ 2 ตารางกำหนดระยะเวลาการลดและเลิกใช้สารทำลายโอโซนของประเทศ non-Article 5 ตามพิธีสารมอนทรีออล

สารควบคุม	Base Year Level	Freeze	เปอร์เซ็นต์การลด													
			1993	1994	1995	1996	1999	2001	2003	2004	2005	2010	2015	2020	2030	
Annex A																
Group I : CFCs 11, 12, 113, 114, 115	1986	1989	-	75%	-	100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Group II : Halon 1211, 1301	1986	1992	-	100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Annex B																
Group I : CFC 13, 111, 112, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217	1989	-	20%	75%	-	100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Group II : Carbon tetrachloride	1989	-	-	-	85%	100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Group III : Methyl Chloroform (1,1,1-Trichloroethane)	1989	1993	-	50%	-	100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Annex C																
Group I :	1989+2.8% ของการใช้ CFC ในปี 1989	1996	-	-	-	-	-	-	-	-	35%	-	65%	90%	99.5%	100%
HCFCs																
Annex E																
Group I : Methyl bromide	1991	1995	-	-	-	-	25%	50%	70%	-	100%	-	-	-	-	

วัตถุที่ตกจากท้องฟ้า

จากรุวรรณ วิริยะศิริกุลไพบูลย์
ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่

เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2543 ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เชียงใหม่ ได้รับตัวอย่างประหลาดซึ่งผู้นำส่งแจ้งว่าวัตถุ ดังกล่าวตกลงมาจากท้องฟ้า จำนวน 2 ตัวอย่าง ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 มีลักษณะเป็นผงละเอียดสีขาวประมาณ 0.5 กรัม แจ้งว่า เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2543 วัตถุ ดังกล่าวตกลงมาจากท้องฟ้าเป็นเวลานานประมาณ 3 นาที ทำให้พื้นดินและทุ่งนาของบ้านทุ่งยาว ต.ทุ่งยาว อ.ป่าาย จ.แม่ฮ่องสอน เป็นสีขาว วัตถุดังกล่าวเมื่อถูกน้ำฝนก็ละลายหายไปหมด ราษฎรเกรงว่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงนำตัวอย่างวัตถุดังกล่าวมอบให้เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย บ้านทุ่งโป่ง ต.ทุ่งยาว อ.ป่าาย จ.แม่ฮ่องสอน ส่งตรวจวิเคราะห์

ข้อมูลและผลการตรวจวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการ มีทั้งสิ้น 4 ประการ ได้แก่

1. ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจากผู้นำส่งตัวอย่าง

ซึ่งได้แจ้งว่า วัตถุดังกล่าวตกลงมาจากท้องฟ้า ละลาย เมื่อถูกน้ำฝน แสดงว่าวัตถุดังกล่าวมีคุณสมบัติละลายน้ำได้ดี ซึ่งอาจเป็นสารเคมีที่ใช้ในการทำฝนหลวง หรือสารเคมีที่ใช้ในสงคราม

2. จากการทบทวนเอกสาร

พบว่ากระบวนการผลิตฝนหลวงในปัจจุบันใช้สารเคมี 8 ชนิด คือ

- ผงโซเดียมคลอไรด์ หรือ เกลือแ่งฝนหลวง
- น้ำแข็งแห้ง

- ผงยูเรีย
- ผงแคลเซียมคลอไรด์
- ผงแคลเซียมออกไซด์
- ผงแคลเซียมคาร์ไบด์
- ผงแอมโมเนียมไนเตรท
- ผงสารสูตร ท.1

3. จากการศึกษาประสานงานกับฝ่ายปฏิบัติการฝนหลวง กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

แจ้งว่าในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว มีการออกปฏิบัติการทำฝนหลวงเกือบทุกวัน

4. จากผลการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ

พบว่าวัตถุทั้ง 2 ตัวอย่างคือ เกลือแกงหรือโซเดียมคลอไรด์ แต่ตรวจไม่พบสารพิษอื่นๆ เช่น สารเคมีกำจัดแมลงและศัตรูพืช และโลหะเป็นพิษ เป็นต้น และตรวจไม่พบสารเคมีอื่นๆ ที่ใช้ในกระบวนการทำฝนหลวง

จากข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้เชื่อได้ว่าวัตถุที่ตกลงมาจากท้องฟ้าทั้ง 2 ตัวอย่างคือ เกลือแกงหรือโซเดียมคลอไรด์ ซึ่งน่าจะมีแหล่งที่มาจากการบวนการผลิตฝนหลวง

ข้อมูลทั่วไปของเกลือแกง

มีลักษณะเป็นผลึก ก้อน หรือเป็นผงสีขาว มีรสเค็ม ละลายน้ำได้ดี เมื่อละลายน้ำจะมีฤทธิ์เป็นกลาง มี pH ระหว่าง 6.7-7.3 เกลือแกงมีประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากมาย เช่น ใช้ปรุงอาหาร ใช้ถนอมอาหารและใช้ใน

อุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมย้อมผ้า เป็นต้น

แม้ว่าจะไม่เคยมีรายงานถึงอันตรายหรือความเสียหายของพืชผล สัตว์เลี้ยง มนุษย์ และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากฝนหลวง หรือสารเคมี ที่ใช้ในการทำฝนหลวง อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากคุณสมบัติทางเคมีของสารเคมีที่ใช้ในการทำฝนหลวง โดยเฉพาะแคลเซียมคาร์ไบด์ แคลเซียมออกไซด์ และแคลเซียมคลอไรด์ ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยาไม่หมดในท้องฟ้าและตกลงสู่พื้นดินในสภาพที่ยังเป็นสารเคมีจำนวนมากๆ ก็อาจก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหายต่อพืชผล สัตว์เลี้ยง และมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักฝนหลวงและการบินการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในหลวงของเรากับฝนหลวง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สำนักฝนหลวงและการบินการเกษตร ; 2541.
2. วราวุธ ขัติยานันท์ เอกสารการฝึกอบรมนักปฏิบัติการฝนหลวง ประจำปี 2542 “ฝนหลวง Hi-Tech” สำนักฝนหลวงและการบินการเกษตร ; 2542
3. Windholz M, editor. The Merck Index ; an encyclopedia of chemicals and drugs. 9th ed. Rahway (NJ) : Merck&CO.,INC ; 1980.

IFCS PRIORITIES FOR ACTION BEYOND 2000

(ต่อจากปีที่ 7 ฉบับที่ 1)

กลุ่มงานพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

International Forum on Chemical Safety (IFCS) ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางช่วยให้เกิดการพัฒนากลยุทธ์และความร่วมมือกันในการดำเนินงาน programme area ทั้ง 6 area ใน Chapter 19 ของ Agenda 21 (Environmentally Sound Management of Chemicals, including Prevention of Illegal International Trafficking in Toxic and Dangerous Products) Forum สามารถให้เพียงความช่วยเหลือด้านหลักการและการวิเคราะห์ผลที่ได้รับ ส่วนความสำเร็จ

ของการดำเนินการเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของรัฐบาลแต่ละประเทศ ส่วนองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรเอกชน มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ

Priorities for Action beyond 2000 at a glance

มีทั้งหมด 17 หัวข้อ ตัวอักษรหมายถึง Programme area ส่วนตัวเลข หมายถึง หัวข้อในแต่ละ programme area

A1 Harmonise assessment principles
 A2 Evaluate at least 1000 substances
 A3 Provide hazard data for non-assessed substances
 B1 Harmonise classification and labelling
 C1 Co-ordinate national information flows
 C2 Implement Rotterdam Convention (PIC)
 C3 Request safety data sheets
 D1 Establish Integrated Pest and Vector Management
 D2 Address obsolete chemicals

D3 POPs Convention to enter force
 D4 Prevent accidents and associated hazardous exposures
 D5 Establish poison control centres
 D6 Develop pollution release and transfer registers
 E1 Establish national contact points And co-ordination mechanism ; prepare National Profiles
 E2 Develop National Action Plans
 E3 Promote bilateral assistance
 F1 Prevent illicit trafficking (pending Forum III discussions)

Programme Area D

การจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อลดความเสี่ยงจากการใช้สารเคมี
 (Establishment of risk reduction programmes)

1. เพื่อพิทักษ์และปกป้องสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม (รวมทั้งแหล่งน้ำบนผิวดินและน้ำใต้ดิน) ทุกประเทศควรสร้างกลยุทธในการจัดการศัตรูพืชและสัตว์ (pests) รวมทั้งพาหะนำโรคติดต่อ (ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม) ด้วยวิธีการแบบผสมผสาน (integrated) และปลอดภัยต่อระบบนิเวศ

ภายในปี 2004 ประเทศส่วนใหญ่ควรมีกลยุทธในการจัดการศัตรูพืชและสัตว์ รวมทั้งพาหะ (สำหรับโรคติดต่อ) ด้วยวิธีการแบบผสมผสาน (Integrated pest and vector management strategies)

2. จะต้องอำนวยความสะดวกในด้าน identification, neutralization และ การกำจัด (safe disposal) สารกำจัดศัตรูพืช และสารเคมีอื่นๆ ที่เลิกใช้แล้ว (obsolete) โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน developing countries และ countries with economies in transition และป้องกันไม่ให้เกิดการสะสมสารกำจัดศัตรูพืชและสัตว์หรือสารเคมีอื่นที่เลิกใช้แล้ว IFCS Forum และ IOMC organizations ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่มีมลพิษต่ำและปลอดภัยมากขึ้น

ภายในปี 2004 ประเทศต่างๆ ควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง และอย่างน้อย 2 ประเทศในแต่ละภูมิภาค ควรจะได้เริ่มดำเนินการแผนปฏิบัติการระดับชาติของประเทศในเรื่องการกำจัดสารเคมีโดยคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย

3. สารเคมีอันตรายที่ตกค้างในสิ่งแวดล้อมนาน และสะสมในร่างกายของสิ่งมีชีวิต ควรได้รับความสนใจเป็นพิเศษ

Work on a global convention on Persistent Organic Pollutants (POPs) ควรดำเนินต่อไปโดยหวังว่าจะมีผลบังคับใช้ภายในปี 2004

4. Major industrial accidents เป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง ทุกประเทศควรที่จะพัฒนา National System เพื่อเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน และควรมีกลยุทธสำหรับการให้ความรู้และฝึกอบรมบุคลากรด้วย สำหรับการข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบดังกล่าวสามารถทำได้จาก

- 1993 ILO Convention (No.174) on the Prevention of Major Industrial Accidents
- The United Nations Economic Commission for Europe (UN/ECE Convention on Trans-boundary Effects of Industrial Accidents
- The OECD Guiding Principles on Accident Preparedness and Response
- The APELL Program
- The 1991 ILO Code of Practice on the Prevention of Major Industrial Accidents.

ภายในปี 2002 อย่างน้อย 70 ประเทศควรมีระบบการป้องกัน major industrial accidents และการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุมาไซ้ ซึ่งระบบเหล่านี้ควรมีความสอดคล้องกับหลักการสากล (international principles)

5. ควรมีการป้องกันความเป็นพิษจากการใช้สารกำจัดศัตรูพืช โดยเฉพาะในด้านการเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา และประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีการกล่าวถึงปัญหานี้ใน Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการให้ความสำคัญกับปัญหาความเป็นพิษเฉียบพลันของสารกำจัดศัตรูพืชยิ่งขึ้น Forum เห็นควรว่า

ขอให้ทาง FSC จัดหาข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตของปัญหาความเป็นพิษเฉียบพลันนี้ พร้อมทั้งให้แนวทางในการจัดการ การลดความเสี่ยง และแนวทางในการยกเลิกสารกำจัดศัตรูพืชต่างๆ ที่สมควร และขอให้รายงานในการประชุม Forum IV

สนับสนุนให้ประเทศต่างๆ ดำเนินมาตรการตาม Rotterdam Convention คือเมื่อมีการผลิตสารกำจัดศัตรูพืชที่อันตรายร้ายแรงเพื่อใช้ในประเทศกำลังพัฒนา และประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจให้แจ้งฝ่ายเลขานุการของ Rotterdam Convention และขอให้ฝ่ายเลขานุการรวบรวมข้อมูลและรายงานในการประชุม Forum IV

6. IFCS ควรให้การช่วยเหลือและสนับสนุน FAO ในการทบทวน International Code of Conduct on the Distribution and Use of Pesticides ในการเจรจาหรือ (จัดทุก 2 ปี) ในเดือนพฤศจิกายน 2001

หลังจากที่มีการทบทวน Code of Conduct แล้ว IFCS ควร

- a) สนับสนุนและส่งเสริมรัฐบาลประเทศต่างๆ อย่างจริงจังในการดำเนินการ
- b) ร่วมกับ FAO และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการ

7. ข้อมูลด้านพิษวิทยา คำแนะนำต่างๆ รวมทั้งข้อมูลด้านคลินิกและการวิเคราะห์ของศูนย์พิษวิทยา ควรได้รับการพัฒนาตามความเหมาะสมของความต้องการข้อมูล และทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ แนวทางในการพัฒนาข้อมูลเหล่านี้ได้จาก International Programme on Chemical Safety (IPCS) Guidelines for Poisons Control

ภายในปี 2002 ประเทศต่างๆ อย่างน้อย 30 ประเทศ ควรมีสูนย์พิษวิทยา ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็น

ศูนย์กลางระดับประเทศ และอย่างน้อย 70 ประเทศ ควรพัฒนาศูนย์พิษวิทยาที่มีอยู่แล้วให้เข้มแข็ง มีระบบการรวบรวมข้อมูลและการแยกประเภทข้อมูลที่เป็นแนวเดียวกันทั่วประเทศ

8. Pollutant Release and Transfer Registers (PRTRs)/emission inventory ซึ่งปรากฏใน Chapter 19 Agenda 21 เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นความตระหนักของสาธารณชนเกี่ยวกับความเสี่ยงอันตรายของสารเคมี และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม กระตุ้นให้เกิดการดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงอันตรายของสารเคมี โดยการดำเนินงาน PRTRs ที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะประกอบไปด้วยบัญชีรายชื่อสารมลพิษ รายงานการปลดปล่อย (ทั้งในอากาศ น้ำและผิวดิน) ข้อมูลแหล่งกำเนิด สรุปรวบรวมจัดทำรายงานเป็นระยะ เช่น รายงานประจำปี รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชน

ภายในปี 2004 ในแต่ละภูมิภาคของ IFCS อย่างน้อย 2 ประเทศ ควรได้มีการจัดทำ PRTR/emission inventory และประเทศที่ยังไม่ดำเนินการควรได้มีการริเริ่มออกแบบแนวทางดำเนินการ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีความสนใจ ซึ่งต้องคำนึงถึงสถานการณ์แวดล้อมและความต้องการของแต่ละประเทศด้วย

9. ภาครัฐบาลและอุตสาหกรรมต่างๆ ควรคำนึงถึงสิทธิในการรับรู้ข้อมูลของประชาชนเกี่ยวกับสารเคมีในผลิตภัณฑ์อุปโภค/บริโภค อย่างน้อยที่สุดคือข้อมูลพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจอุปโภค/บริโภคผลิตภัณฑ์นั้น

Programme Area E

การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านขีดความสามารถและศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีของประเทศ
Strengthening of national capability and capacities for management of chemicals

1. ต้องใช้เทคโนโลยีที่ปลอดภัยและมีมลพิษน้อยลง (Safer and less polluting technologies) เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีต่อสุขภาพและความปลอดภัยของคนงาน การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ ควรมีอยู่ใน National Action Plans และเป็นข้อผูกมัดพิเศษสำหรับภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องร่วมดำเนินการตาม risk reduction program

Risk reduction activities ถือเป็นความรับผิดชอบหลักของประเทศ แต่ international risk reduction programs จะเป็นเรื่องระหว่างประเทศ สำหรับประเทศที่ได้จัดทำ National Profile เสร็จสมบูรณ์แล้ว ควรทำให้ profile เป็นที่แพร่หลายที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ลงใน UNITAR/ECB National Profile Internet Homepage

ภายในปี 2002 ประเทศส่วนใหญ่ควรมี national co-ordinating mechanism สำหรับการจัดการด้านสารเคมี และมีการกำหนด contact point ของประเทศที่เหมาะสม (IFCS National Focal Point)

ภายในปี 2004 ควรมีการจัดทำ International guidance เกี่ยวกับแผนงาน/โครงการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีและพร้อมให้นำไปปฏิบัติ ประเทศส่วนใหญ่ควรมีการพัฒนาจัดทำ National Profile แล้ว

2. ควรมีการพัฒนา National policies หรือ national action plans ขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจาก National Profile เป็นพื้นฐาน ทุกภาคส่วนเกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ควรมีการทบทวนและปรับปรุงเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น และควรประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับ

- การพัฒนากฎหมาย นโยบายและการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพของประเทศ
- การนำ educational programmes และโครงการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่คนในประเทศ มาดำเนินการให้เกิดผล
- ศักยภาพของประเทศในการดำเนินการเพื่อลด/บริหารความเสี่ยง
- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ institutional mechanisms and programmes.
- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบข้อมูลข่าวสาร เครือข่าย และการเชื่อมโยงทาง internet ของประเทศ

ภายในปี 2005 ประเทศต่างๆ รวมทั้งภูมิภาค ควรพัฒนาจัดทำนโยบายระดับชาติซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ การจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการ เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการสารเคมี

3. ประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือจากภายนอก ควรเน้นความสำคัญของการเสริมสร้างความสามารถในการจัดการสารเคมีในประเทศ โดยประสานการดำเนินงาน

ระหว่างกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะกำหนดรูปแบบความต้องการช่วยเหลือได้อย่างชัดเจน และควรบรรจงานด้านสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนงานหลักด้านอื่นด้วย เช่น แผนงานการแก้ไขปัญหาคาความยากจน แผนงานพัฒนาเกษตรกรรม เป็นต้น IFCS Forum ควรกระตุ้นประเทศและองค์กรต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ควรเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงการความช่วยเหลือทั้งในระดับนโยบายและวิชาการ และให้รายงานความคืบหน้าของโครงการความช่วยเหลือนี้ไว้ในรายงานการประชุม OECD (จัดทำทุก 2 ปี-biennial reports)

ประเทศสมาชิก OECD และ IFCS และหน่วยงานอื่นๆ ควรเริ่มต้นดำเนินการกระจายความช่วยเหลือด้านการเงินให้เพียงพอ รวมทั้งความช่วยเหลือทางวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้โอกาสแต่ละประเทศในการรับความช่วยเหลือในแต่ละแผนงานของ Forum ด้วย

IFCS FSC (Forum Standing Committee) ควรมีการทบทวนการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศต่างๆ ในการบริหารจัดการเคมีวัตถุ และขอให้รายงานในการประชุม Forum IV

IFCS Forum ควรประสานนานาชาติในการให้ความช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจทั้งในการดำเนินงานด้าน Prior Informed Consent (PIC) ด้าน Persistent Organic Pollutants (POPs) การจัดการสารเคมีล้าสมัย Pollutant Release and Transfer Registers (PRTRs) ฯลฯ ตามทิศทางที่ประเทศเหล่านั้นต้องการ เพื่อให้การดำเนินงานด้านเคมีวัตถุของประเทศเหล่านี้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการด้านเคมีวัตถุ ทั้งในด้านการวางแผนการดำเนินงาน การประเมินผล การประสานจัดการด้านเคมีวัตถุ เพื่อกระตุ้นความตระหนักในพิษภัยสารเคมีทั้งในระดับนานาชาติ ภูมิภาค และประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการด้านเคมีวัตถุอีกด้วย

Forum ควรสนับสนุนการพัฒนา Information Exchange Network on Capacity Building for the Sound Management of Chemicals ในกรอบงานของ IFCS โดยร่วมมือกับประเทศต่างๆ องค์กรระหว่างประเทศ ภาควิทยาศาสตร์ องค์กรแรงงาน Public interest groups และองค์กรการศึกษา เพื่อให้เกิดผลงานด้านนี้ขึ้นภายในปี 2003

Programme Area F

การป้องกันการขนย้ายผลิตภัณฑ์อันตรายระหว่างประเทศอย่างผิดกฎหมาย

Prevention of illegal international traffic in toxic and dangerous products.

1. IFCS Forum ต้องการให้หน่วยงานที่เป็นสมาชิกของ IOMC จัดตั้ง Working group เพื่อดำเนินงานด้านการขนส่งที่ผิดกฎหมาย พร้อมทั้งรวบรวมผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำแนะนำจาก Regional group ต่างๆ การดำเนินงานควรประกอบด้วยการประชุมการขนส่งสารพิษและอันตราย การทบทวนมาตรการในการตรวจจับ และการป้องกันการขนส่งที่จะผิดกฎหมาย พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาและประสานการดำเนินการกับหน่วยงานอื่น เช่น Interpol, Organization for Prohibition of Chemical Weapons, และ World Customs Organization การประชุมและข้อเสนอแนะต่างๆ จะจัดทำขึ้นใน Forum IV ส่วนความคืบหน้าของการวิเคราะห์สถานการณ์จะทำใน FSC ในด้านต่างๆ เหล่านี้

- กฎหมายและการสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน
- ความสามารถในการตรวจจับการนำเข้า/ส่งออกที่จะผิดกฎหมาย

- ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีในการดำเนินการและบุคลากรสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจ
- ขอบเขตของการประสานและความร่วมมือของทุกภาคส่วน
- ผลของข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการด้านเคมีวัตถุและกฎหมายด้านการขนส่งสินค้าผ่านแดน

2. IFCS Forum แนะนำให้ภาครัฐบาลกำหนดยุทธศาสตร์ของการป้องกัน การตรวจจับและการควบคุมการขนส่งที่จะผิดกฎหมาย รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งด้านกฎหมาย ระบบตัดสินคดีความ และด้านศุลกากร รวมถึงหน้าที่อื่นๆ ของรัฐในการควบคุมและป้องกันการขนส่งสารเคมีที่ผิดกฎหมาย ทั้งในด้านระบบข้อมูล เช่น ระบบรายงาน การพัฒนาบุคลากร และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ Article 13(1) ของ Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade และแต่ละประเทศควรสนับสนุนการดำเนินงานของ World Customs Organization ในด้าน harmonized system code ของสารเคมีภายใต้ Rotterdam Convention และ POPs รวมทั้งข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ขอเชิญส่งบทความ ข้อเสนอแนะ คำถาม บอกรับเป็นสมาชิก หรืออีเมลเอกสารที่

กลุ่มงานพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ (IPCS) ชั้น 4 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

โทร. 0-2590-7286, 0-2590-7289, 0-2590-7021 โทรสาร 0-2590-7287 และที่ tcsnet@fda.moph.go.th

คณะกรรมการ

ที่ปรึกษา นพ.สุวิทย์ วิบุลผลประเสริฐ นพ.วิชัย โชควิวัฒน์

ดร.ภักดี โพธิศิริ และ นพ.ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

นางนิตยา มหากล

นพ.วิพุธ พูลเจริญ

ดร.ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาติ

นพ.ณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา

ดร.จารุพงษ์ บุญหลง

นายธีระศักดิ์ พงศ์พนาไกร

นพ.ศุภชัย รัตนมณีฉัตร

พญ.จิรพร เกตุปริชาสวัสดิ์

นส.อมรา วงศ์พุทธพิทักษ์

นส.พรพิศ ศิษุทธ์

นส.อรรถ คงพานิช

นส.ชุติมา จามิกรกุล

นส.ภวิญญา มีมั่งคั่ง